

LA IGUALTAT ÉS UN PLA QUE FUNCIONA

Arribem a un nou 8 de Març, Dia Internacional de les Dones Treballadores, amb grans avenços de mesures laborals i retributives per a les dones: la reforma laboral, la pujada de l'SMI a 1.080 € i l'extensió dels plans d'igualtat a les empreses. Tot i així, perdura amb molta força la divisió sexual del treball i, malauradament, la taxa d'atur femení continua sent superior a la masculina.

La bretxa de gènere, el 2020, encara se situava a Catalunya per sobre de la bretxa estatal (un 25,1 % vs. un 20,9 %), i cronifica una tendència que comprovem any rere any: els sectors més feminitzats tenen més dificultats per apujar els salaris. Així doncs, pel que fa a la negociació col·lectiva, en sectors com per exemple el comerç, les oficines i l'atenció a les persones, es fa difícil aconseguir pujades salarials i, si s'assoleixen, és amb pitjors increments, menys cobertura en les clàusules de revisió salarial i complements personals inferiors. Les patronals estan bloquejant les negociacions, en què la principal reivindicació és la millora salarial.

Per posar fi a les dissimilituds al món del treball, els plans d'igualtat són la millor eina, ja que garanteixen una diagnosi integral que facilita l'adopció de mesures correctores que eliminen les diferències en les carreres professionals i la bretxa salarial i retributiva existent, de manera que qualsevol persona, independentment del seu sexe, pugui accedir quan correspongui a una pensió digna i sostenible.

Els sindicats seguim assumint les negociacions dels plans d'igualtat únicament amb recursos propis i transformant les nostres organitzacions internament perquè la nostra estructura de persones negociadores s'impliqui a tot arreu per complir amb la nostra responsabilitat. Cal seguir avançant en l'extensió i el seguiment dels plans d'igualtat, fins a incorporar la figura de la persona delegada d'igualtat, que ha de vetllar per prevenir, evitar i erradicar qualsevol tipus de discriminació per raó de sexe que es pugui donar dins el centre de treball.

En un context d'alça de preus en aliments, subministraments i habitatge, aquestes pitjors condicions laborals agreugen les situacions de pobresa i de precarietat entre nosaltres, les dones.

Tot i els intents del Govern estatal de fer lleis i polítiques per contribuir a la feminització de la societat, la realitat encara dista molt de ser una societat igualitària. Els avenços del feminisme han provocat l'augment dels moviments i partits d'ideologia ultraconservadora i populista, i són una amenaça real per a les dones, ja que aposten fermament pel manteniment de l'estatu quo, és a dir, aposten per la regressió de drets i llibertats de les dones.

En un any en què hi ha convocatòria d'eleccions municipals, cal recordar als diversos partits que les polítiques han de donar resposta a les desigualtats socials i de gènere, i que sense la participació de les dones no hi ha democràcia.

Pel que fa al context internacional, es caracteritza per la inseguretat econòmica, provocada per la crisi financera, sanitària i inflacionària, agreujada per la guerra d'Ucraïna i el consegüent exili, sobretot de dones i menors. Així mateix, l'infern que pateixen les dones afganeses, que veuen retrocedir els seus drets a causa del règim talibà, o l'aixecament de les dones iranianes, que s'enfronten contra la desigualtat i l'opressió, són mostres de la necessària globalització del feminisme.

Per tot això, aquest 8 de Març, CCOO de Catalunya, com a sindicat feminista d'homes i dones, exigim:

- Implementar recursos per a l'extensió dels plans d'igualtat a totes les empreses tant pel que fa als agents negociadors com al fet que la Inspecció de Treball pugui desenvolupar la seva tasca de vigilància i seguiment en l'acompliment legal de les empreses (també en la seva obligació de disposar de protocols d'assetjament).
- Crear un registre públic i obligatori dels protocols d'assetjament sexual i per raó de sexe que permeti fer un seguiment de les empreses que incompleixin la seva obligació en matèria de prevenció i lluita contra les violències masclistes al centre de treball.
- Acompanyar i vigilar de manera efectiva els drets de seguretat i salut en el treball, de manera que es pugui mesurar l'aïllament social que pot produir el teletreball, especialment en les dones, de manera que treballar a distància no suposi un retorn d'aquestes a l'esfera domèstica.
- Equiparar de manera plena els drets laborals de les treballadores de la llar amb els de la resta de treballadors i treballadores, així com reforçar i garantir els instruments per a la tutela de la Inspecció de Treball als domicilis particulars.
- Avançar en polítiques de corresponsabilitat entre dones i homes per fer que el cost de la cura de les criatures i les persones dependents no recaigui en les dones i es contribueixi, així, a reduir la segregació del mercat de treball.
- Avançar en polítiques de conciliació del temps social i del temps laboral, repensant el temps de treball i d'oci des d'una perspectiva integral. Sindicalment, ens comprometem a treballar-ho tenint en compte els sectors productius, sobretot els més afectats, la diversitat social i el canvi que ha de comportar en l'organització de la societat.
- Incloure en la perspectiva feminista l'impuls, la construcció i la implementació de la totalitat de les polítiques públiques.

Des de CCOO de Catalunya, no defallim i animem totes les persones aquest 8 de Març a participar activament als actes i manifestacions arreu de Catalunya per posar de manifest la força del feminisme com a moviment transformador per a una societat més justa i més igualitària.

Per un 8-M cada dia.
#8M
#PlansQueFuncionen

